

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku wypowiedział się na temat określenia skutków prawnych ustalenia przez organy, że w toku postępowania wznowieniowego nie została spełniona przesłanka wskazana przez wnioskodawcę jako podstawa wznowieniowa i przesądzenia, czy wówczas należy wszczęte postępowanie wznowieniowe umorzyć, czy też konieczne jest wydanie jednej z decyzji określonej w art. 151 k.p.a.? Według Sądu prawidłowe jest to drugie rozwiązanie.

Sąd uzasadniając podzielenie drugiego poglądu wskazał, że art. 151 k.p.a. stanowi szczególną regulację, wskazującą na sposoby rozstrzygnięcia postępowania wznowieniowego – przy czym rodzaj tego rozstrzygnięcia wyznaczony jest przez dwa zakresy przedmiotowe tego postępowania. Pierwszy, gdy wznowione postępowanie było dotknięte ciężką, kwalifikowaną wadliwością procesową wyliczoną enumeratywnie w art. 145 § 1, art. 145a § 1 lub art. 145b § 1 k.p.a. Jak wskazał WSA, jeżeli organ stwierdził, że postępowanie nie było dotknięte tymi ciężkimi, kwalifikowanymi wadliwościami procesowymi, kończy postępowanie w sprawie wznowienia postępowania decyzją o odmowie uchylecia decyzji ostatecznej (art. 151 § 1 pkt 1 k.p.a.). Natomiast, drugi zakres w ocenie Sądu również jest zdeterminowany istotą instytucji wznowienia postępowania i dotyczy możliwości ponownego rozpoznania sprawy (art. 151 § 1 pkt 2 k.p.a.). Wydanie postanowienia o wznowieniu postępowania zdaniem WSA oznacza, że organ zmierza do merytorycznego rozpoznania sprawy, które może zakończyć się wyłącznie jednym z rozstrzygnięć przewidzianych w art. 151 k.p.a. Wziąwszy pod uwagę przedstawione przepisy należy zauważyć, że jeżeli prowadząc wznowione postępowanie organ dojdzie do wniosku, że nie zachodzą przesłanki z art. 145 § 1 k.p.a., to powinien wydać decyzję, o której mowa w art. 151 § 1 pkt 1 k.p.a., a nie wydać decyzję umarzającą postępowanie wznowieniowe na podstawie art. 105 k.p.a. – orzekł WSA. Jednocześnie dostrzegł, że istnieje możliwość umorzenia postępowania wznowieniowego – jednakże przyczyn takiego rozstrzygnięcia należy poszukiwać poza ustaleniem, czy wskazana przez stronę przesłanka wznowieniowa zaistniała w okolicznościach konkretnej sprawy.

Reasumując: w ocenie Sądu nie jest dopuszczalne podjęcie decyzji o umorzeniu postępowania w razie, gdy w wyniku postępowania wyjaśniającego nie ustalono którejkolwiek z podstaw wyliczonych w art. 145 § 1, art. 145a § 1 lub art. 145b k.p.a. – w takim bowiem wypadku konieczne jest wydanie decyzji w oparciu o art. 151 k.p.a.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 3 listopada 2020 r., II SA/Gd 808/20.

Źródło: [CBOSA](#)